

det ærede Medlem Hr. Rytter i Juni 1922 modtog et anbefalet Brev om Andelsbank-Sagen. Hvad gjorde det ærede Medlem ved det anbefalede Brev? Blev der foretaget nogen Undersøgelse den Gang? Mig bekendt ikke. Og det ærede Medlem Hr. Rytter kendte formodentlig ogsaa Erklæringen af 11. April 1923, der udstedtes under min Forgænger, Handelsminister Jørgen Christensen. Erklæringen findes aftrykt i Bilagsrækken, fordi jeg mente, at det dog maaske var rimeligt, at ærede Medlemmer kunde stifte Bekendtskab med den. Der var fremsat en Række offentlige Angreb paa Banken, der var foretaget en Gennemgang, sagde denne Erklæring, af disse Angrebepunkter, og saa sagde man, at der var ikke ved denne Gennemgang oplyst noget, som maatte kræve en Indskriden efter Banklovens Bestemmelse. Hvad foretog den højtærede daværende Justitsminister sig ved denne Løjlighed, da det meget hurtigt blev klart, at denne Erklæring var urigtig? Gjorde han da noget Skridt til virkelig at faa redresseret den Føjtagelse, som var begaaet, da man erklærede, at der ingenting var galt? Det er under Navn offentlig i Pressen skrevet, at den daværende Handelsminister, Hr. Jørgen Christensen, 8 Dage efter denne Erklærings Udstedelse vedgik, at der baade var falske Regnskaber, Indberetninger og Laan.

Jeg har ogsaa tilladt mig at lade aftrykke en Erklæring af 16. Oktober 1923. Ogsaa den kendte det ærede Medlem Hr. Rytter utvivlsomt særdeles godt, før den kom til at foreligge offentligt. Den Erklæring var Resultatet af nogle søvnløse Nætter i det daværende Ministerium. Og senere, i 1923, mente man jo alligevel, uanset *Erklæringen af 11. April*, at man ikke kunde komme udenom en Undersøgelse. Det ærede Medlem kender jo denne Undersøgelses Forløb udmærket, det ærede Medlem har jo neppe, da han var Justitsminister, undladt at spørge Rigsadvokaten, hvorledes det stillede sig med Andelsbankens Forhold, som da var til Undersøgelse. Og da vi nu er ved dette Forhold, hvorfor traf saa den daværende Justitsminister ikke, inden han afgik som Justitsminister, Afgørelse i Sagen efter den Undersøgelse? Undersøgelsen var jo tilendebragt, medens det ærede Medlem var Justitsminister,

hvorfor traf han ikke Afgørelse i den overmaade kedelige og pinlige Sag, som Undersøgelsen bragte Klarhed over?

Det har vel heller ikke været det ærede Medlem ubekendt, at Handelsminister Jørgen Christensen gav den Dispensation til Andelsbanken, som mit Partis Ordfører allerede i Dag har talt om, og at han gav den paa den besynderlige Maade, at den blev givet for halvandet Aar frem i Tiden, saaledes at den ikke blot bandt ham i de Par Dage, han havde tilbage af sin Levetid, men ogsaa et nyt Ministerium i halvandet Aars Tid.

Jeg nævner disse Kendsgerninger for dermed at bringe det ærede Medlem ind paa Sporet af, hvorledes det egentlig kan gaa til, at denne stoute Bank har haft saa krank en Skæbne, som Tilfældet har været.

Saa er der Perioden efter Generalforsamlingen i Marts Maaned, som det ærede Medlem ogsaa kender. Det ærede Medlem lod forleden helt uvidende, da jeg nævnte Bankinspektørens Ønske om yderligere Afskrivning udover 10 Mill. Kr. paa Mælkeeksporten af 3,2 Mill. Kr. paa andre Engagementer. Det ærede Medlem sagde her i Salen: Det forstaa jeg slet ikke, det var mig noget dunkelt det, Ministeren der sagde om de 3,2 Mill. Kr. Da jeg spurgte Bankinspektøren, sagde han: Jeg har udførligt givet Hr. Rytter Oplysninger om mine Ønsker i saa Henseende. Det ærede Medlem har ikke blot faaet Oplysninger af Bankinspektøren, han har jo ogsaa faaet alle de Oplysninger, Nationalbankens Direktion sad inde med, Oplysning om alt, hvad den vidste om Bankens Forhold, dens Skøn over Tingene og om Begrundelsen for den Hjelpeaktion, som den deltog i i Januar Maaned. Men det er klart, som alt sagt, at Tilliden maatte bryde sammen, da den nye Formand opgav Tanken om at inddrive 15 Mill. Kr.s Gæld hos dem, der havde stiftet denne Gæld, og det ærede Medlem kendte jo særdeles vel disse Tab, som Mælkeeksporten vilde give, thi det ærede Medlem var i Mellemtiden ogsaa blevet Formand for Likvidationskomiteen for Mælkeeksporten. Han havde altsaa en dobbelt Mulighed for at kende det hele meget nøje.

Derfor er det, jeg stadig, om jeg saa maa sige, kredser om den Besynderlighed,